

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik pénteken.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 forint
 Fél évre 2 " "
 Negyed évre 1 " "
 Egyes szám ára 10 krajczár.
 — Nyilttér sora 50 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —

SZERKESZTŐSÉG:
 Kispest, Fő-utca 193. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
HOLBESZ JÓZSEF.

FŐMUNKATÁRS:
BARTOS GYULA.

KIADÓ
A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.

Hirdetési díjak:
 Egész oldal 25 frt — kr.
 Fél oldal 14 " "
 Negyed oldal 8 " "
 Nyolczad oldal 5 " "
 Tizenhatod oldal 4 " 50 "
 Legkisebb hirdetés 1 " 50 "

KIADÓHIVATAL:
 Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbesz-ház.)

Magyar király — magyar nemzet.

Egy évezred ragyogó dicsőségének megnyilatkozása volt a június 8-iki hódoló díszmenet.

Pazar fényben, tündéri pompában, mesés gazdagságban és páratlan lelkesedésben fölülmulthatatlan a világ minden nemzete által.

Ilyen fényt, pompát, gazdagságot csak a magyar lelkesedés képes fölmutatni; királyának így hódolni csak az a nemzet tud, mely királyáért és hazájáért nemcsak vagyonát áldozza, de vérét is kész ontani.

Régi dicsőségünk megelevenült szemkápráztató és lélekemelő visszfénye ezen egy nap felejthetetlen ragyogása.

Szent István koronájának felkent fejű viselője, dicsőségesen uralkodó bölcs királyunkhoz felemelkedett a nemzet a koronázás 29-ik évfordulóján és a magyar őszinteség igaz, közvetlen hangján szólott királyához. Hű nemzetének válaszolt a király és szavai nyomán Nagy Lajos és Hollós Mátyás korszakának aransugarai ragyogtak be ismét, egy nagy fejedelem imádtott alakját.

Nagy ez a nemzet, nagy ez a király, dicsőség mindkettőnek.

Egy ezredéves multtal dicsekvő nemzethez méltó szózat volt az a királyhoz; a nagy fejedelmi elődökkel dicsekvő királyhoz méltó szózat volt annak válasza a nemzethez.

Nemzet és király szíve egy dobbanás.

Örök hála a gondviselésnek, mely e kettőt egyesítette.

Csodás ez a jelen, ezeréves dicső

mult nélkül is elég biztosíték e nemzet szebb jövőjének.

Adjunk hát a megdicsőült nagy ősöknek, kik előké itói voltak nemzetünk jelen nagyságának, merítsünk erőt és lelkesedést nemzetünk jelen nagyságából annak jövőbeni felvirágoztatására.

Drága kincsünket, szent ereklyénket, nemzetet és királyt egybe forrasztó szent koronánkat valamint őseink megörizték, őrizzük meg mi is és ragyogó fényeinek tündöklése legyen vezérlő fénysugara az idők végtelenségeig való haladásunknak.

Előre!

Éljen a nemzet! Éljen a király!

Dorfner Antal.

A néprajzi misszió-kiállítás megnyitása.

Rudolf trónörökös halálának engesztelésül Kispesten emelendő fogadalmi templom javára rendezett igen gazdag, értékes néprajzi misszió-kiállítást folyó hó 7-én Stefánia özvegy trónörökösne ünnepélyesen nyitotta meg.

A fellobogozott minden tekintetben izlésesen feldíszített muzeum épületének lépcsőin a minden üdvös, hazafias dolgot lángoló lelkesedéssel felkaroló kispesti tanítók és tanítónők által vezetett, nemzeti ruhába öltözött iskolás leánykák és tanulók állottak sorfalat, a muzeum kertjében pedig nagy közönség tolongott várva ő Fensége, a trónörökösne megérkezését.

A megnyitás délelőtt 10 órára volt kitűzve, de a meghívott vendégek már

jóval előbb egybegyűltek a kiállítás helyiségében. Ott voltak: dr. Wekerle Sándorné, Dániel Ernőné, gróf Károlyi Viktorné, Lukács Béláné, gróf Cziráky Antalné, Hollán Ernőné, Gróf Teleky Sándorné, gróf Hugonnay Béláné, Münnich Aurélné, gróf Leiningerné, báró Hornig Klára, Földvári Béláné, dr. Wlassics Gyuláné, Perczel Dezsőné, Gajári Ödönné, dr. Hortoványi Józsefné, Cziklay Lajosné, Jankovich Jánosné és leánya, Cziklay Blanka, Uri Borgia, Morvai Valéria zárdai főnöknők, Gesztesy Miksáné, Holbesz Antalné, Holbesz Józsefné, Winkler Imréné, továbbá Császkai György kalocsai érsek, Samassa József egri érsek, Dessewffy Sándor csanádi, Rimély Károly besztercebányai, Szmrecsányi Pál szepesi püspökök, dr. Mihályi Viktor balázsfalvi érsek, Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, Jung János felszentelt püspök Vácott, báró Fejérváry Géza, dr. Wlassics Gyula miniszterek, dr. Lengyel Béla egyetemi rektor, Ponori Török Emil egyetemi dékán, dr. Breznay Béla, dr. Kiss János, Timon Ákos egyetemi tanárok, Forinyák Géza honvédségi adlátus, Hollán Ernő, Kotz báró, Szvetics, Berndák, Rohonczy altábornagyok, dr. Wekerle Sándor, báró Nikolics Fedor, Lukács Béla valóságos belső titkos tanácsosok, gróf Széchenyi Béla főlovászmester, Tabódy Ferencz, Reviczky Ambró kamarások, gróf Csekonics Endre, gróf Szapáry István, gróf Cziráky Antal, báró Révay Gyula, báró Rédl Gyula, Jókai Mór, Földváry Miklós, Gajary Ödön, dr. Hortoványi József országgyűlési képviselők, Pulszky Ferencz

A „KISPESTI HIRLAP” TÁRGZÁJA.

Ezer év.

Irta: Pfeffer József.

(Vége.)

Mi zúg oly tompán bércezen, völgyön át s járja be vésztojáslón erdőt, mezőt, népeket ijesztő haraggal?

Harczoknak zaja az s kürtöknek bőszi riadója, mely ítéletet hirdető komorsággal hangzik végig, hazát kívánó leventék önértében sebzett vitézeknek kelettől napnyugatig száguldó ménei nyomában.

Oh hőserényeken megváltott drága hon ezer küzdelemnek néma tanuja! Ha útjaidnak gyászos oltárain az utódokért bajvivő ősapáknak véraldozatja égett jövendő nemzedékek üdve, csatáidnak dicsfényű mezőin elhullott elődöknek magvából fakadt!

Ti hegyek és halmok ősz Duna partjainál, ti láttátok hadat verő Árpádnak bájerős népét, te csendes nagy sziget, melázó habok közt, te voltál otthona az új haza győzelmes szerzőjének! Véres csatákról jövő hős leventék, talán ép itt jártatok e göröngyökön, győzelmi hirt

vinni hős vezéreknek, hol egy ezredév után magasztalva kirdetjük dicső tetteiteket. *)

Merre nyugosznak hamvaitok, nemzedékekért vérző nemes lelkek? Nem ép lábaink alatt aluszszátok-e nagy álmaikat, nem-e körülöttünk lebeg most dicső szellemetek?

Oh ha e helyen szétterülő tanyáink földjében szunnyadnának hős poraitok: legyen áldott a rög, mely elfáradt tagjaitokat takarja, legyen zavartalan csendes álmatok, pihenjétek békén hosszú éjjeteiket, mely emésztő harczeitoknak forró nappala után reátok borult. Pihenjétek! Nyugodjatok!

Ezer év vonult el azóta: porló tetemeitek felett, dicsőségben, gyászban, de a kiknek egykor szereztétek e szép hont ők el nem enyésztek, őket el nem söpörhették az időknek vészlet fergetegei, élnek és uralkodnak a földön, melyet életük árán vettek meg számunkra s disztyondokaitokat, hős példátokat követve felvirágozóznak e hazán, melyet ti véretek hullása avatott szentté s tett oly drágává sziveinknek.

Miként az erdők disze, az óriási cser el-elhullatott ágainak porából tápot merítve

*) Erzsébetfalva a főváros tőszomszédságában a Duna balpartján, a Csepelsziget és Csepel községgel szemben fekszik.

szebben erőteljesebben zöldel új hajtásaiban, ugy a nagy idők vonultán pihenőre tért alakjaitoknak ősi erényeiből is egyre ragyogóbb csodásb lét sarjadzott ki fiaitok és unokáitok viruló törzsén. Hirnevük sikon bércezen túl félvilágra szárnyalt koronájuk fénye, dicső királyaink országlása alatt, tengerek vizéig elhatott hatalmuktól népek és fejedelmek rettegtek.

Ki mondhatná, meg számát a hírkoszoruzta hősöknek, kik lángoló szeretettel és védő szárnyaikat terjesztő halálmegvetéssel öröködvé állottak a nagy századok folytatában a honnak ostromlott vártáin, hogy azt az idők romboló viharai szét ne szaggathassa s ádáz részei diadalmat ne vegyenek?

Évek szálltak, évek jöttek — a multnak már csak ködbevont emlékei élnek köztünk, melynek homályán a hálás kegyelet mécei mellett, olykor-olykor felcsillámlanak a honfiúi lelkesedésnek, közörmönnek magasabban lobogó tüzei is — de soha ki nem alvó fényvel tündöklők mindezek felett, ragyogó napja ama fenkölt lelkeknek, kik nemzetüket annyira szerették, kik hazájukhoz oly hűvek valának!

Es még ennél is szebb, a réginiel is dicsőbb nemzeti létnek napja köszöntött be a honra, egy ezredév örömeinek és szenvedéseinek lezártával, ez évi nagy ünnep.

a muzeumok országos főfelügyelője, Szalay Imre ministeri tanácsos, muzeumi igazgató, dr. Rodiczky Jenő cs. és kir. asztalnok, Demjanovich Endre kanonok, Angyal József miniszteri tanácsos, Radicsics Jenő iparművészeti muzeumi igazgató, Kvassay Jenő, dr. Budahegyi Pauer Leó miniszteri tanácsosok, Roskovics Ignác festőművész, Jankovits János, Ribényi Antal plébános, a kiállítás fíradhatatlan megteremtője, Cziklay Lajos, dr. Jankó János, dr. Hermann Antal, Dorfner Antal, Gesztesy Miksa kispesti községi jegyzők, Holbesz József központi állampénztári tiszt, Nagy Károly kispesti községi orvos, a kispesti tanítótestület Winkler Imre igazgatóval, Holbesz József nyug. plébános és Varga János vaspályai főellenőr, Barák János, őrnagy stb.

Stefánia özvegy trónörököső 10 órakerkezett a muzeum elé Széchényi grófnő udvarhölgy és Gudenus báró főudvarmester kíséretében. A muzeum kertben és a muzeum köruton összevörösödött óriási néptömeg Ő Fenségét riadó éljenzéssel fogadta.

A muzeum alsó lépcsőin gróf Szapáry István, gróf Széchényi Gyula, dr. Wekerle Sándor, Tabódy Ferencz, gróf Cziráky Antal, Rodiczky Jenő, Breznay Béla, Ribényi Antal, Cziklay Lajos hírlapíró és ifj. Jankó János dr. üdvözölték.

Az üdvözlés után, a mint a királyi hercegnő a muzeum oszlopcsarnokába, melybe a világ minden részeiből beszerezett értékes műtárgyak vannak kiállítva, belépett, az urinők és urak félkörbe állottak és dr. Wekerle Sándor a trónörökös asszonyt a következő beszéddel kérte fel a kiállítás megnyitására.

»A főváros közvetlen szomszédságában, kiegészítő részében a vallás életterén nyilvánuló kiállító hiányt kívántunk pótolni, egy nagy társadalmi szükségletet kielégíteni, midőn a kispesti róm. kath. templom építésére vállalkoztunk s boldogult trónörökösünk emlékének kegyelettel véltünk adózni, midőn a létesítendő templomot »Rudolf-fogadalmi«-nak neveztük. E kiállítás, melyet a világ minden részében működő katolikus ténitők, hivek közvetítésével a népélet sok sajátságát feltűnítő tárgyakból állítottunk össze és melynek helyszíne miatt csak első sorozatát bocsáthatjuk még közszemlére, jövedel-

Mögöttünk a babérain nyugovó hir, előttünk a remény, mely igézően veti reánk sugarait a jövődönnek.

Elkövetkezett a munkával, kitarással és megindító hűséggel várt azon korszaknak boldog reggele, melyről a látónoki költő menyeyi ihletségtől áthatva ekként énekelt:

»Még jönni kell, még jönni fog,

Egy jobb kor, mely után,

Buzgó imádság epedez.

Száz ezrek ajkán!»

S hő fohászszal ajkukon, a népek nem-milliói omlanak le ez esztendőben a seregeknek Őra és Istene előtt buzgó hálákat rebegvén a multban nemzedékről-nemzedékre nyújtott megtartó kegyelméért, szent segedelmét kérve az új ezredév küszöbén még burkolt további lépteikre?

Velük együtt, arcunkra borulva, imára kulcsolt kezekkel im mi is kérjük a Mindenhatót ez órában: óh áldd meg Istentünk bő mértékben nemzetünket, óh vezérelj jóságod karjain koronás fejét és tedd egyre virulóbbá, egyre boldogabbá e hont, mind az időknek végzetéig!

Éljen a király! Éljen a nemzet! Éljen a hon!

mében egyik anyagi segédeszközét képezi nemes czélú vállalatunknak. És azok az igaz vallásos meggyőződésben és a családi élet szentségében gyökeredző mély érzések, melyek Fenséged lelki világának ritka gyöngyeit képezik, ma a nemes célra való tekintetből körünkbe vezérelték Fenségedet, félek, hogy ellenök vétenék, hogy igaz fényöket csak kisebbiteném, ha bővebben foglalkoznám velök. Azért engedje meg Fenséged, hogy a bizottság mélyen érzett háláját és köszönetét tolmácsolva kegyes megjelenéséért, arra kérjem, hogy a kiállítást megnyitni méltóztassék.

Erre Stefánia trónörököső így válaszolt:

»Örömmel csatlakozom kegyteljes vállalatukhoz és Isten áldását kérve működésük sikerére, az ennek céljaira szolgáló kiállítást megnyitottnak nyilvánítom.«

Szavait lelkes éljenzés követte.

A királyi hercegnő kezét fogva a jelen volt uri nőekkel bemutatatta magának a templom építésére alakult bizottság több tagját és mindenikhez intézett néhány szót. Ez után a kiállítás rendező igazgatója Jankó János magyarázat kíséretében a kiállítás csoportjait mutatta be. Jankó János előadása iránt a fenséges asszony nagy érdeklődést mutatott, egyes tárgyaknál kérdéseket is intézett az előadóhoz.

A szemle után a trónörököső felment a főrendiházba és ott a Munkácsy-féle honfoglalási képet nézte meg és örömet nyilvánította, hogy ezt a képet is megtekinthette.

Visszatérve az oszlopcsarnokba a néprajzi misszió-kiállítás néhány csoportját újra megnézte.

Távozása előtt a bizottság tagjaival, Ribényi plébánossal, Cziklay hírlapíróval, Wlassics, Fejérváry miniszterekkel, Császka György kalocsai érsekkel és minden jelen volt főpappal és Jókai Mórral beszédbe ereszkedett.

Megköszönve végre dr. Wekerle Sándor és dr. Jankó Jánosnak a kiállítási tárgyak bemutatását, ennek sikere felett nagy tetszésének adott kifejezést és a kiállításból lelkes éljenzések közt eltávozott.

Adja a Mindenható, hogy a mily fényes volt a kiállítás megnyitása, oly fényes eredménnyel zárodjék be is és a minden áldozatra kész Ribényi Antal plébános, a minden jóért nemesért lelkesedni tudó Cziklay Lajos hírlapíró uraknak az üdvöt árasztandó czélnak elérésére szentelt önzetlen, minden érdek nélkül való, bámulatra ragadó tevékenységüket áldásdús siker koszorúzza!

Holbesz József.

A képviselő-testület közgyűlése.

Érdekes program és általános érdeklődés mellett folyt le a f. hó 9-én megtartott képviselő-testületi közgyűlés.

A közgyűlés tárgysorozatának első pontja a községi segédeszemélyzet kérvénye volt a milleniumi pótlék utalványozása tárgyában.

A mi meggyőződésünk szerint e kérvény tárgyalásának nemcsak a milleniumi pótlékot kellett volna felölelnie, hanem a millenium örömeiben, midőn minden törekvő község áldozatokat hoz a közügy oltárára, midőn a nagy gépezetét mozgató erőknél, a végzett munka fáradságához képest, elismeréssel adózik, akkor az általános fizetés emelés tárgyalásának is, itt lett volna a rég várt ideje a községi segéd-

személyzet anyagi állapotainak méltó rendezésére.

Tény az, hogy a községi segédeszemélyzet jelenlegi fizetése a végzett munka arányában nem megfelelő.

Négyszáz forint fizetésből és ezzel élvezett ötven forint lakbérből nőtlen ember is alig képes megélni a legszolidabb viszonyok között is, kevésbé egy családos ember, kinek a némileg kedvezőbb viszonyok között is küzdeni kell a megélhetésért, családja tisztességes fentartásáért.

A képviselő testület e tárgyban hozott határozata megnyugtát a jövőre nézve, mert Dorfner Antal községi jegyző indítványára a községi segédeszemélyzet a hátralevő félére egyenkint 60 forint fizetési pótlék élvezetbe jutott és 1897. január elsejével fizetésének kedvezőbb rendezésére annyival is inkább számíthat, mivel a képviselő-testület föltétlen ígéretet tett, hogy e tárgyban annak idején meghozza kívánatos, kedvezőbb határozatát.

A Monoron tartandó járású ezredéves ünnepély költségeihez ötven forinttal járult hozzá a közgyűlés, mely körülmény azt bizonyítja, hogy községünk nem csak saját határai közt emeli fényét az ezredéves ünnepélyeknek, hanem a járás szívének is nyújt tápot a hatalmasabb érlüktetésre, részese óhajtván lenni azon hazafiui szeretetnek, mely emlékezetessé óhajtja tenni a milleniumi örömevét.

Magyarország ezer éves és Kispeszt község huszonöt éves fennállásának emlékére tartandó diszközgyűlés napjának meghatározását megelőzőleg megható jelenet volt az ezredéves ünnepélyről alkotott törvényt kihirdetése.

Dorfner Antal, községi jegyző, mielőtt a milleniumi ünnepélyre alkotott törvényt felolvasta volna, azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy remélhetőleg nem sértő a törvény szellemére az a körülmény, hogy 8-ika helyett 9-én olvassa föl azt és lelkesedéssel szöszlöttotta föl a képviselő testület tagjait hogy a millenárius ünnepélyre alkotott törvényt állva hallgassák végig, jelétül azon hódolatnak, mely mindnyájunk keblét eltölti az ünneplő ezer éves haza iránt.

A község huszonöt éves jubileumával kapcsolatban megtartandó millenárius ünnepélyre vonatkozólag elhatározta a közgyűlés, hogy annak megtartására augusztus 2-át tűzi ki, mely alkalommal kifejtendő fényes ünnepély programjának megalkotásáról is gondoskodni fog.

Remélve hisszük, hogy a község, mely oly kiváló áldozatkészséggel és hazafiassággal ünnepel az ezredévben, méltólag fogja megülni szép jövővel kecsegtető községünk huszonöt éves jubileumát, biztosítékul azon ragaszkodó szeretetnek, melylyel viseltetünk e szűkebb haza iránt, mely a mult emlékeiben fényt borít a jelenre arra a jelenre, mely büszkévé tesz mindenkit, ki e nagyratörőkövő község polgárának nevezheti magát.

Bízunk a nagyérdemű községi előljáróság finom érzékében is, mely bizonyára meg fogja találni a méltó útát az ünnepély minél szélesebb körű és fényesebb megtartására, mert huszonöt év, bár röpké idő a végtelenség ölen, de alapköve a kitartó munkásság hatalmas épületének, melyre czéljaink megfelelően építeni, azt erőnkkel táplálva hatalmasá tenni: ösztönöz a szíveinkben égő remény, melylyel a község jövője iránt viseltetünk.

Szerény véleményünk szerint szeretett községünk huszonöt éves jubileumának megörökítése emlékeül legméltóbb lenne a község huszonöt éves történetének megírása, mely egyrészt megismertetné a község multját, annak fokozatos fejlődését napjainkig, feltűntetné a fejlődés prozesszusában azon erőket, melynek e község multját, jelenét köszöni, bepillantást engedve tenni a jövőbe is azon eszmék ismeretében, melyeket a közügyek terén munkálkodók, mindenkor oly kiváló lelkiismerettel, buzgalommal igyekeztek terjeszteni.

E körülményre alkalomadtán még vissza térünk.

A közgyűlés utolsó pontja az országút öntözésének kérdése volt, mert az egy kocsi-val való öntözés czéltalannak bizonyult.

A közgyűlés e tárgyban elhatározta, hogy megfelelő öntöző kocsikat szerez be a tüszöltő alap terhére és azokat az országút locsolására is használni fogja.

Ezen intézkedéssel valószínűleg el fogják érni a kívánt czélt, mert eddig bizony ép oly porral dicsekedhetik községünk, mint a multban volt, mielőtt még a kutak reményt táplálhattak volna az iránt, hogy a portól megszabadulunk.

Majd meglátjuk mit hoz a jövő! — tos

Szinészet.

A legjobb nevű s legelőkelőbb szinigazgatók egyike *Halmay Imre*, a kit szigorú pontosságáról is ismernek a színészek. Örömmel fogadtuk épen ennél fogva társulatát, mert azon reménnyel néztünk működése elé, hogy művészi színvonalon álló előadásával kárpótlást nyújt nekünk ama sok rossz dilleltáns előadásért, a melyek a legutóbbi időben oly sokat rontottak kispesti a színészetnek.

Ama reményünkben nem csalódtunk.

Halmayné oly primadonnát látunk, a kinek szép, fülbemászó, terjedelmes hangja mellett igazán kedves a játéka is. Népdalai érzélteljesek, kifejezésre jut bennök mindaz, a mi egy-egy népdalt anyira bájossá és hathatósá tehet.

Ács Irma, mint anyaszínésznő jeles erőnek látszik.

Serfözy Zseni kellemes hangjával, ügyes játékaival előtérbe léphet.

Havassi Szidi az eddigiek után itélve több oldalú, tehetséges színésznő.

Zollán Ilonka a »Piros bugyelláris«-ban az egyik cselédet oly alakításban állította elénk, hogy ez egy szerepe után itélve sok jó estét szerezhet még egykor a színi közönségnek.

Halmay igazgató eddig még nem játszotta a maga szerepét, egyébként játszik bármit, mindenütt csak az ismert jó hírnévre teszi magát méltóvá.

Csiky László szép szinpadai alak. Kellemes öblös organuma, lágy hanghordozása rendkívül rokonszenves szerelmes színésszé avatják.

Csige Lajos ismert jó színész és énekes. Minden szerepében érvényre jut sok jó tulajdonsága.

Nagy Gyula szép hangjával tűnik ki.

Déry Béla kitűnő szinpadai alak s intelligens játékaival igen rokonszenves.

Eöry Béla színész vér, a kinek minden mozdulata otthonos a szinpadon.

Igy általánosságban emlékezünk csak meg, nem bocsátkozhatunk még az egyes előadások részletes bírálatába, így egy dióhéjba vonva az egészet a legjobbat mondhatjuk e társulatról.

Június hó 6-án a »Szultán« előadásával fényes bizonyítékát adta, hogy mit képes nyújtani. Csak a zenészek, azok a zenészek vigyázzanak, hiszen kitűnő karmesterük van.

Hanem most a közönséghez volna egy két szavunk.

Hát nem örül Kispeszt közönsége, hogy imáron oda kezd fejlődni községünk, hogy egy szabadkai szintársulat jön hozzánk hosszabb időre, azzal a szándékkal, hogy az igényeknek megfelelő előadásával megtiszteljen bennünket?

Kispeszt közönsége pedigen úgy fogadja a társulatot, mintha azt mondaná: »Nem kell nekünk még az ilyen szintársulat, jó nekünk a »Ringlispil« is ott a verki mellett«.

Mert szomorú tanui vagyunk mi annak, hogy ott a verki nyikodásáról szült indiánoknak való multságban csak úgy hemzseg a nép, a színháznál pedig legfőleg, ha az udvari kijárat lépcsőjén ágaskodik néhány lelkes szinibarád a népből s onnan nézi s ott hallgatja a nyitott ablakon át az előadásokat. A legutóbbi vasárnapi előadáson több ilyen szinügybarát volt e lépcsőn, mint fön a karzaton.

Kérem direktor úr csukassa be azokat az ablakokat!

Kérem a mélyen tisztelt előjáróságot kegyeskedjék a »Ringlispil« szebb hazába telepíteni, ne rontsa a jobb érzékűek idegeit halálra. Hiszen, ha az a minél szédületes sebességgel óhajt rohanni az ürbe, ott a viczinális, üljön arra s ne menjen a hazájába keringeni.

Tudjuk azt, hogy a fővárosi ünnepek bevonzzák a község lakosait, de hiszen itt a mi ügyünkről van szó!

Méltányolni kell, hogy egy *Halmay* szinigazgató föltételezte Kispestről, hogy az ő nagy kiadásainak megfelelő közönsége lesz.

Kiben múlik, hogy ne csalódjék a derék igazgató?

S kiknek az érdeke, hogy a fővárosi lapok szerte hordják, hogy Kispesztben ily társulat játszik?

— yka

Olvasóinkhoz!

Lapunk ezentúl nem csütörtökön, hanem pénteken fog megjelenni, mely körülményről ezennel értesítjük igen tisztelt olvasó közönségünket.

HIREK.

Országútunk öntözése.

Végre belátta a községi előjáróság az általunk is hangoztatott baj orvoslásának szükségét és intézkedett egy második öntöző kocsit beszerzéséről s így remélhetjük, hogy megszabadulunk attól a kellemetlen porfelhőtől, melylyel eddig küzdöttünk. Kísérletek tétettek a községi előjáróság által országútunknak közvetlen a kútakból való locsolására is, de nem hisszük, hogy az czélra vezető lenne. Legcélszerűbb lenne három öntöző kocsit igénybe venni, mert így legalább tényleg meg lesz öntözve az országút, nem mint a multban, mikor csak a neve volt az öntözésnek, tényleg pedig nyeltük a port vég nélkül.

Millenárius ünnepély Monoron.

Mint monori levelezőnk értesít, a monoriak f. hó 25-én millenárius ünnepélyt rendeznek, melyen a kispesti dalárda is közre fog működni. Az érdeklődés az ünnepély iránt községünkbe is általános s így remélve hisszük, hogy a környék nagy közönsége fogja Monoron megülni hazánk ezer éves fennállásának ünnepét. A programot jövő számunk hozza.

Szerencsétlenség áldozata.

Emlékeznek még olvasóink bizonyára arra a szerencsétlenségre, mely a májusi költözökések alkalmából egy Budapestről Kispestre költözökös családot ért, mely abba a szerencsétlen helyzetbe jutott, hogy egy szénás kocsit a teherkocsin levő divánt leverte a rajta ülőkkel, kik az esés következtében súlyosan megsérültek. Mint értesülünk, az egyik kis leány, ki legsúlyosabban sebesült meg, óriási kínok között hétfőn meghalt. Temetése f. hó 9-én ment végbe általános részvét mellett.

Bankett.

A helybeli állami elemi iskola tanító-testülete, ftdő Ribényi Antal községünk érdemes plébánosa tiszteletére és nevenapja alkalmából f. hó 13-án a Stefán féle vendéglőben bankettet rendez, melyre a meghívók már szétküldettek. Reméljük, hogy sokan fognak részt venni a a szeretet és tisztelet e kiváló ünnepélyén, mert ismeretesek mindnyájunk előtt azok az érdemek, melyek plébánosunk szerénységét oly kiemelőleg díszítik, ismeretes az a ragaszkodás, szeretet, melylyel a község és annak polgárai iránt viseltetik és viszont, a közügyek terén is oly áldásos működő lelki pásztorkodás.

Iparosaink és a misszió kiállítás.

Ma már büszkeség kispesti iparosnak lenni, mert iparosaink a készített munka szak-képzettséggel és izléssel való kiállításának dicséretében mindenütt részesülnek, hol megrendelések után megismeri őket a nagyközönség. A misszió kiállítás szekrényeit helybeli iparosok készítették, melyre nemcsak ők, de Kispeszt is büszke lehet, hogy ily kiváló iparosoknak vált otthonává. A misszió-kiállítás szekrényei a szolid munka és az izléses egyszerűség alkotásai, melyek mindenkinek, ki azokat megszemlélte, tetszését vivta ki, úgy annyira, hogy magyar nemzeti muzeum részére is megrendelések tétettek. Az asztalos munkát a következő kispesti asztalos mesterek készítették: Boros Antal, Broncz Béla, Benedek Lajos, Fejt István, Némethy Gyula és Szűcs József. Az üveges munkát *Imre László*, helybeli üveges készítette. A nyomtatványok legnagyobb része pedig az »Első Kispesti Könyvnyomdából« került ki. Gratulálunk derék iparosainknak s kívánunk lelkiismeretes munkájukhoz méltó sikert.

Népgyűlés a vasut ügyében.

F. hó 7-én tartott meg *Ács László* bíró összehívására a második népgyűlés, mely az ismert stricke ügyében érkezett a további eljárás tárgyában. A gyűlést *Ács László* bíró 1/26-kor nyitotta meg és rövid beszédben fejtette ki az összejövetel célját. Buzdítja a jelenlevőket a stricke kitarására és felhívja őket, hogy mindaddig, míg a vasuti igazgatóság fel nem kéri a népgyűlés bizalmi férfait az egyezkedő tárgyalásra és a népgyűlés által megalkotott kívánalmak jogérvényre nem jutnak, ne használja a vasutat a közlekedésre, hanem a

társas kocsikat frekventálja. A második szónok *Varga János*, áll. vas. főellenőr volt, ki kifejezést adott annak az állapotnak, melyben jelenleg vannak. Szerinte a vasut által a »közönség zsarnokságnak van alávetve«, melyet túrni ma már nem lehet. Leleplezi a vasutat, mint olyant, mely a lőrinczi háztelep lakóival kötött »szerződést megszegte« az által, hogy a szerződésileg permanens viteldijakat felemelte. E körülményt azzal indokolta, hogy sans gene kimondotta, hogy »tisztességes ember ha valamire kötelezi magát, a szavát meg is tartja és csak akkor hiszek, ha megkötözik, mi majd megkötözzük« Szónok felemlíti azt is, hogy a »ministerium túrja a vasutnak a közönséggel szembeni zsarnokságát és nem merészli pártfogolni őket«. Elmondja továbbá, hogy nem áll fönn a vasut azon kijelentése, hogy tizen-nyolczezezer forint adót fizet« s végül kijelentette, hogy »nem leszünk a vasut fejőstehene«. Ennyit jegyeztünk föl a beszédből, melyhez kommentár sem kell. A gyűlést *Ács László* zárta be pont 6 órakor, mely után a gyűlés szétoszlott.

Értesítés.

A kispesti ág. hitv. ev. főkegyháznak presbyteriuma f. hó 14-én, azaz vasárnap délután 3 órakor fontos ügyekben ülést tart, a melyre a mélyen tisztelt presbyteriumi tagok mély tisztelettel meghívotnak. Kispesztben, 1896. évi június hó 7-én. A presbyterium elnöksége.

Ipartestületünk zászlószentelési ünnepélye.

Lapunk több ízben különféle terminusokat hozott a kispesti ipartestület felszentelendő zászlójának ünnepi napjára vonatkozólag, de mindenkor az a kellemetlen családás érte az ünnepély iránt érdeklődő közönséget és bennünket, hogy az ünnepély kifürkészhetetlen okokból halasztást szenvedett. Mint megbízható forrásból értesülünk, az ipartestület zászlószentelési ünnepélye július 12-én lesz megtartva, mely alkalomból a zászlóanyai tisztséget *Majtényi Ferencz* derék polgártársunk kedves neje *Majtényi Ferenczné* szül. *Vidovits Erzsébet* fogja viselni, ki a kitüntetett tisztséget már el is fogadta.

Születések

(1896 május 20-tól 1896 június 2-ig)

192. Kriston Balázs r. k.
193. Csapó István ev. ref.
194. Müller Katalin r. k.
195. Moskovits Mariska izr.
196. Vida Mariska r. k.
197. Holdházi István r. k.
198. Nagy Irén r. k.
199. Kovács Donát r. k.
200. Boross Pál ev. ref.
201. Kiss Raimund r. k.
202. Höchst Anna r. k.
203. Dohányi Etelka r. k.
204. Liebe Ferencz r. k.
205. Mikolovszky Antal r. k.
206. Paál Gyula r. k.
207. Baranyai Erzsébet r. k.
208. Nikodém Lajos r. k.
209. Kopp Mikolós r. k.
210. Kasos Béla ev. ref.
211. Klátyik Mária r. k.
212. Kiss János ev. ref.
213. Takáts Irén ev. ref.
214. Tolnay Róbert r. k.

Halálozások

(1896. május 20-tól 1896. június 2-ig)

108. Simonek József 11 hónapos
109. Hermann József 3 hónapos
110. Jakab Katalin 63 éves
111. Baranyai Mária 10 hónapos
112. Kiss Ágnes 2 hónapos
113. Róth István 4 éves
114. Wittich István 2 hetes
115. Meliskó Margit 7 hónapos
116. Zelinka Anna 4 éves
117. Biró Ferencz 5 hónapos
118. Gabara János 48 éves
119. Kiss Zsigmond 28 éves
120. Kiss János 1 napos
121. Takáts Irén 2 óras

Budapest—Szent-Lőrinczi helyi érdekű vasut.

Hirdetmény.

Ezennel van szerencsénk a t. közönséget értesíteni, hogy **Kispest község közóhajának megfelelőleg** f. é. június hó 7-től kezdve a **menettérti és munkás heti** jegyek következő mérsékelt árban fognak kiadni és pedig:

Menettérti jegyek:

Ludovica—Kispest és viszont	II oszt.	60 fillér	III oszt.	40 fillér
» Szt-Lőrincz »	II »	100 »	III »	70 »
Kispest » » » »	II »	30 »	III »	20 »

Munkás heti jegyek:

Ludovica—Kispest között III. oszt. hetenkint **1 korona 44 fillér.**

Ezen heti bérlet-jegyek munkások részére csak hétköznapokon érvényesek. Az eddigi fűzetjegyek jövőre nézve a forgalomból teljesen kivonattak, míg az érvényben levő 1896. május 10-ki hirdetményben közölt menetdíjak változatlanul fennmaradnak.

Együttal figyelmeztetjük a t. közönséget, **hogy a fennebbi menetdíjak** mindaddig 100 korona — o. é. 50 frt átszámítási árfolyam alapulvétele mellett osztrák papírtékben (forint és krajczár) is fizethetők, míg ezen érték törvényesen fenáll, — valamint, hogy minden jegy csak a rajta **kitüntetett vonalrészen**, kocsiosztályban és időben való egyenes utazásra (félbeszakítás nélkül) jogosít.

Budapest, 1896. június 3-án.

A Budapest—Szt.-Lőrinczi h. é. vasút igazgatósága.

Uj hentes-üzlet!

Lelohay Bertalan

az Üllői-úton a sorok-sár-haraszti takarékpénztár épületben

Hentes-üzletet

nyitott.

Bel- és külföldi felvágottak, prágai sonka friss bécsi kolbász, hús zsir, szóval minden hentesárú kapható.

T. cz.

A n. é. közönség szives tudomására hozom, hogy üzletemben mindennemű kiváló **asztali és csemege palaczk borok, sörök, pezsgők és friss töltésű ásvány-vizek** kaphatók,

Ugyanezen borok **kiméréssel** is kaphatók.

5 palaczktól kezdve, kívánatra házhoz is szállítok.

Tisztelettel

KRAKAUER MÓRNÉ

Kispesten,

a Fő-utca és Üllői-út sarkán.

967/1896 tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A monori kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a monor-kerületi takarékpénztár végrehajthatónak ifj. **Kemenczei Márton és neje Édes Rebeka** végrehajtást szenvedők elleni 107 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a monori kir. járásbiróság területén levő Nyáregyháza községben fekvő, a nyáregyházai 227. számú telekkönyvi betétekben. A I. 1—2 sor 579/1 és 579/2 hrsz. alatt foglalt s ifj. Kemenczei Mártonné, Édes Rebeka, kisk. Kemenczei János, Zsuzsánna Rebeka, Márton, Juliska, Sándor, és Márta néven álló szőlőre és házra 588 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi július hó 10. napjának délelőtti 10. órájkor Nyáregyháza községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított továbbá 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában nemkülönben az 1881. évi október hó 2-án 35172. igazságügyminiszteri rendeletben kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, — vagy a hivatkozott t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Monoron, 1896. márczius 9.

A kir. járásbiróság,
mint tkvi hatóság.

Három telek a község-ház és vasut közelében eladó.

Értesítés nyerhető:

Kispesten,

NagySándor-utca 395.
szám alatt.

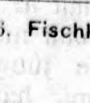
Házak és telkek igen előnyös feltételek mellett eladók. Felvilágosítással

Kispest, Kisfaludi-utca 173. számú házban szolgálnak.

IMRE LÁSZLÓ

üveges

üzletében

Denaturált szesz

kapható.

KISPESTEN

Üllői-út 182. sz.

LÖWENSTEIN VILMOS

csipész-mester

KISPEST,

Fő-utca és Üllői-út sarkán.

Készít

uri-, női- és gyermek-czipőt legújabb divat szerint.

Mérték szerinti megrendelések gyorsan és jutányos áron eszközöltekn.

Javítások is elfogadtnak.